

overlegen. Undertiden kunde hun se paa ham med et Blik, der gav ham en uhyggelig Fornemmelse af at være gennemsigtig. Og under alt dette voksede hans egen Forelskelse paa en Maade, der vakte hans dybe Bekymring.

En Dag begyndte han lidt maliciøst at drille hende med hendes Utilnærmelighed. Han talte igen om sin to Aar gamle Forløbelse overfor hende og paastod, at det var den, hun stadig ikke kunde tilgive ham.

„Endnu i den anden Verden vil jeg mindes de Øjne, De sendte mig den Aften. Det var Unaade paa Livstid. Jeg havde ikke været sammen med Dem mere end to Gange, og alligevel dristede jeg mig til at aabne mit Hjerte for Dem. Det var en Overtrædelse af Paragraf 3788 i Konventionsens Lovbog, som vore aller kæreste Damer allesammen kan paa deres Fingre.“

„Skal vi ikke tale om noget andet,“ sagde Jytte. „Fortæl mig hellere, hvordan De morede Dem i Teatret i Aftes. Stykket gjorde jo Lykke.“

„Jeg var der ikke.“

„Var De der ikke? Og det var en Premiere!“

„Jeg vidste jo, at De ikke kom. Hvad skulde jeg der saa?“

„Passiar! . . . Hvorfor var De der ikke?“

„Fordi jeg sad hjemme hos mig selv og kukkelurede. Men De kan ikke gætte, hvad jeg tog mig for.“

„Saa spar mig for Ulejligheden og fortæl mig det!“

„Jeg sad saamænd og læste i Biblen. Det var meget stemningsfuldt og højtideligt.“

„Hvor faldt De dog paa det?“

„Jo, De har saa tidt ladet mig høre for mine daarlige Vaner, ikke sandt? Og jeg har nu bestemt mig til en grundig Omregulering af mit Liv. Forleden gik jeg saa hen og hørte denne jyske Dommedagsprædikant, der for Tiden optræder her i Byen. De har vist nok læst om ham i „Femte Juni“. Mads et eller andet hedder han. Det er en Præst! Han præker om Helvede og den evige Ild, saa man sidder og faar Gaasekød over hele Kroppen. Det er noget andet end at høre en af vore egne gejstlige Veltalere *utan svafvel och fosfor*. Han kalder uden videre sine Til-